

Μνήμη του Αγίου Πρωτομάρτυρα Στέφανου (27 Δεκεμβρίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 27 Δεκεμβρίου, η Εκκλησία μας τιμάει τη μνήμη του Αγίου Στεφάνου, του Πρωτομάρτυρα και Αρχιδιακόνου, ο οποίος μαρτύρησε με λιθοβολισμό τρία περίπου έτη μετά την Ανάληψη του Κυρίου.

Ο Άγιος Στέφανος ήταν ένας από τους πιο διακεκριμένους μεταξύ των επτά διακόνων, που εξέλεξαν οι πρώτοι χριστιανοί για να επιστατούν στις κοινές τράπεζες των αδελφών, ώστε να μη γίνονται λάθη και τους χειροτόνησαν οι Άγιοι Απόστολοι. Αν και κουραστική η ευθύνη του επιστάτη για τόσους αδερφούς, παρ' όλα αυτά ο Στέφανος έβρισκε καιρό και δύναμη για να κηρύττει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Και όπως αναφέρει η Αγία Γραφή: «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ». (Πραξ. Αποστόλων, στ' 8-15, ζ' 1-60). Δηλαδή ο Στέφανος, που ήταν γεμάτος πίστη και χάρισμα ευγλωττίας δυνατό, έκανε μεταξύ του λαού μεγάλα θαύματα, που προκαλούσαν κατάπληξη και

αποδείκνυαν την αλήθεια του χριστιανικού κηρύγματος.

Ο Στέφανος είχε αφιερώσει τη ζωή του στο κήρυγμα του ευαγγελικού λόγου και στη φιλανθρωπική δράση. Για την προσφορά και τις αρετές του, τιμήθηκε με το χάρισμα της θαυματουργίας. Με το χάρισμα αυτό θεράπευε ασθενείς και αποδείκνυε τη δύναμη του Χριστού. Με τη βαθιά θεολογική του κατάρτιση ανέτρεπε εύκολα τις κακοδοξίες των Ιουδαίων για το έργο του Χριστού, προκαλώντας την οργή και τον φθόνο τους.

Οι Ιουδαίοι, όμως, καθώς ήταν προκατειλημμένοι, εξαπέλυσαν συκοφάντες ανάμεσα στον λαό, που διέδιδαν ότι άκουσαν το Στέφανο να βλασφημεί το Μωυσή και τον Θεό. Με αφορμή, λοιπόν, αυτές τις συκοφαντίες, που οι ίδιοι είχαν ενσπείρει, άρπαξαν με μίσος τον Στέφανο και τον οδήγησαν μπροστά στο Συνέδριο, τάχα για να απολογηθεί. Η απολογία του Στεφάνου υπήρξε πρότυπο τόλμης και θάρρους. Χωρίς να φοβηθεί καθόλου, εξαπέλυσε λόγια – κεραυνούς εναντίον των Ιουδαίων. Και από υπόδικος, ορθώθηκε θυελλώδους ελεγκτής και κατήγορος. Τότε ακράτητοι από το μίσος οι Ιουδαίοι, τον έσυραν έξω από την πόλη, όπου τον θανάτωσαν με λιθοβολισμό.

Εκεί φάνηκε και η μεγάλη συγχωρητικότητα του Στεφάνου προς τους εχθρούς του με τη φράση του: «Κύριε, μη στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην», δηλαδή Κύριε μη λογαριάζεις σ' αυτούς την αμαρτία αυτή.

Απολυτίκιο

«Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν».